

AH ŐU HORTUM

Küçük bir yavru fil, basınca hortumuna yuvarlandı
boyu boyunca.

“Yürümek çok zor!” dedi bu koca hortumla.

Baktı yanından geçen hayvanlara...

Hepsinde ufacık bir burun, kendinde kocaman bir
hortum.

Bu sorunu çözmek için kalktı gitti baykuşa.
Baykuş bilgedir ormanda.
Birçok sorun çözmüştü hayvanlar arasında.
Bulurdu elbet bir çözüm bu soruna da.

Baykuş şaşırdı, kafasını kaşıdı.
Uzun süre file baktı, sonunda bir albüm çıkardı.

Her sayfada, bir burun resmi vardı.
Fil çevirdi sayfaları, inceledi burunları.
Kedi, köpek, köstebek, karınca, sırtlan ve rakun.
Çoğu avını kokusundan tanırdı.
Kimi de gideceği yolu, koklayarak bulurdu.
Aynaya baktı, kedi burnu yakışırdı.
Kedi burnunu seçti. Keskin kokuları da alırdı.
Baykuş aldı filin hortumunu,
Verdi kedinin burnunu.

Yavru fil çok mutluydu.
Yoktu artık basıp da düşeceği hortumu.
Kendinden emin yürüdü, ormana doğru.
Koca koca ağaclar, devasa sarmaşıklar.
Şırıl şırıl akan su, bin bir renk tonu ve koku.
Bütün gün gezdi ormanda...
Yeni burnunu gösterdi arkadaşlarına.
Onu gören dostları şaşırdı bu duruma.

Yavru fil acıktığını hissetti:
“Yemyeşil otlar çok güzel görünüyor.” dedi.
Yemek için eğildi, eğildi; fakat yiyemedi çimleri.
Yanından akan suyu fark etti sonra..
“Hemen su içmeliyim.” dedi.
Koca gövdesiyle suyu da içemedi.
Günler geçti.
Kocaman olan yavru fil, günden güne eridi.
Fare kadar kalmıştı.
Daha da zayıflarsa neye benzerdi acaba?

“Baykuşa gitmeliyim, burnumu almalıyım.” dedi.
Koşmaya çalıştı, açlıktan yoktu takati.
Zıplamaya çalıştı, unuttu herhâlde! Filler
zıplayamazdı ki.

“Her yer çimen kokuyordu, kokuyor, kokuyor, kokuyor... Hortumum olsa doyasıya su içsem, su... su...su...” dedi.

Yankılanan sesini tekrar tekrar dinliyor,
Hortumunu alamadığı için çaresiz kalıyordu.

Birden babasının sesini duydu.

“Uyan haydi, sabırla beklediğin gün geldi.”

Babası, hortumuyla ona dokunuyor, okşuyor, seviyordu.

“Bugün eğlence günü, unutmadın değil mi?” dedi babası.

Gözlerini açtığında, koca hortumuyla yatağındaydı. Burnuna dokundu, yerinde duruyordu.

Hemen kalktı yataktan.

Burnuna baktı aynadan.

Derin bir oh çekti,

İyi ki bir rüyaydı...

Babasına sarıldı, eğlence gününe hazırdı.

Eğlence gününde, diğer filler çok mutlu görünse de,
kuşkusuz yavru fil, en mutlusu filler içinde.
En güzel otları yedi, kokladı yaprakları...
Doyasıya su içti, etrafına da püskürttü.
Bir de çamur banyosu, keyfine diyecek yoktu.
Yavru fil bakmaya doyamadı sudaki yansımasına.
Göz kırptı sonra, o güzelim burnuna. İyi ki bir rüyaydı...

